

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 119/14
Λουξεμβούργο, 5 Σεπτεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-471/11
Éditions Odile Jacob SAS κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Odile Jacob στην υπόθεση της εξαγοράς της Vivendi Universal Publishing από τη Lagardère

Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι εγκύρως η Επιτροπή ενέκρινε εκ νέου τη Wendel ως αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού της Vivendi Universal Publishing τα οποία όφειλε να μεταβιβάσει η Lagardère

Τον Σεπτέμβριο του 2002 η Vivendi Universal, εταιρία που δραστηριοποιείται στην αγορά των γαλλόφωνων εκδόσεων, αποφάσισε να μεταβιβάσει το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού τα οποία κατείχε στην Ευρώπη μέσω της θυγατρικής της, Vivendi Universal Publishing (VUP). Ο όμιλος Lagardère εμφανίστηκε ως υποψήφιος για την απόκτησή τους.

Το 2004 η Επιτροπή επέτρεψε να προχωρήσει η πράξη συγκέντρωσης υπό την επιφύλαξη της τήρησης ορισμένων δεσμεύσεων που ανέλαβε η Lagardère. Κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, χωρίς τις εν λόγω δεσμεύσεις, η πράξη συγκέντρωσης θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσποζουσας θέσης σε περισσότερες αγορές, με συνέπεια να παρακωλύεται σημαντικά ο πραγματικός ανταγωνισμός. Έτσι, η Lagardère ανέλαβε τη δέσμευση να μεταπωλήσει ένα σημαντικό μέρος των στοιχείων του ενεργητικού της VUP. Προς τούτο, προσέγγισε διάφορες επιχειρήσεις οι οποίες θα μπορούσαν να τα αγοράσουν. Μεταξύ αυτών καταλεγόταν και η Éditions Odile Jacob (Odile Jacob), η οποία εξεδήλωσε ενδιαφέρον σχετικά.

Κατά το πέρας της διαδικασίας επιλογής του αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού της VUP, η Lagardère κατέληξε τελικώς στην προσφορά μιας άλλης επιχείρησης, της Wendel Investissement SA (Wendel). Η Επιτροπή ενέκρινε τον συγκεκριμένο αγοραστή. Η Odile Jacob ζήτησε, κατόπιν τούτου, από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή επέτρεψε την πράξη συγκέντρωσης και ενέκρινε τον αγοραστή. Με αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010¹, το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την απόφαση να επιτραπεί η συγκέντρωση επιχειρήσεων, αλλά ακύρωσε την απόφαση για την έγκριση του αγοραστή, με το σκεπτικό ότι η τελευταία εκδόθηκε βάσει μιας έκθεσης που καταρτίστηκε από εντολοδόχο ο οποίος δεν ήταν ανεξάρτητος, κατά παράβαση των απαιτήσεων που είχε θέσει η Επιτροπή. Οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου επικυρώθηκαν από το Δικαστήριο το 2012².

Κατόπιν της έκδοσης των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου, η Lagardère ζήτησε και πάλι από την Επιτροπή να εγκρίνει τη Wendel, προτείνοντας αυτή τη φορά άλλον εντολοδόχο, ο οποίος έγινε πράγματι δεκτός από την Επιτροπή στις αρχές του 2011. Στις 13 Μαΐου 2011 η Επιτροπή ενέκρινε εκ νέου τη Wendel ως αγοραστή των μεταπωλούμενων στοιχείων του ενεργητικού, προσδίδοντας στη σχετική απόφασή της αναδρομική ισχύ από 30ής Ιουλίου 2004. Η Odile Jacob άσκησε έτσι νέα προσφυγή ακύρωσης κατά της εν λόγω απόφασης, υποστηρίζοντας συγκεκριμένα ότι η Επιτροπή δεν εκτέλεσε πλήρως τις δικαστικές αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, ότι παραβίασε την αρχή της μη αναδρομικότητας και ότι υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης κατά την αξιολόγηση της υποψηφιότητας της Wendel.

¹ Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Éditions Jacob κατά Επιτροπής (T-279/04 και T-452/04, βλ. επίσης ΑΤ αριθ. 84/10).

² Αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2012, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής (C-551/10 P) και Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob και Lagardère κατά Éditions Odile Jacob (C-553/10 P και C-554/10 P). Βλ. επίσης Ανακοινωθέν τύπου αριθ. 137/12.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει, με τη σημερινή του απόφαση, την προσφυγή της Odile Jacob.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται κατηγορηματικά ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη, **προκειμένου να εκτελέσει τις δικές του αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010**, να ανακαλέσει την απόφαση με την οποία είχε επιτρέψει να προχωρήσει η πράξη συγκέντρωσης. Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι η ακύρωση της πρώτης απόφασης έγκρισης ουδεμία συνέπεια είχε, αυτή καθ' εαυτήν, επί της νομιμότητας της απόφασης να επιτραπεί η συγκέντρωση επιχειρήσεων: πράγματι, η τελευταία απόφαση είχε απλώς καταστεί ανεφάρμοστη μέχρις ότου η Επιτροπή λάμβανε θέση επί της ενδεχόμενης έγκρισης νέου αγοραστή. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν όφειλε να ανακαλέσει την απόφαση με την οποία επέτρεψε να προχωρήσει η πράξη συγκέντρωσης, δεδομένου ότι ο διορισμός ανεξάρτητου εντολοδόχου συνιστούσε υποχρέωση, και όχι προϋπόθεση.

Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν όφειλε, προκειμένου να εκτελέσει πλήρως τις αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, να κινήσει εκ νέου την όλη διαδικασία από τον χρόνο κατά τον οποίο η Lagardère διόρισε τον πρώτο εντολοδόχο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή έπρεπε απλώς να συνεχίσει τη διαδικασία από το ακριβές χρονικό σημείο στο οποίο επήλθε το γεγονός που στοιχειοθετεί τη διαπιστωθείσα παρανομία, ήτοι εν προκειμένω η παράδοση της έκθεσης του πρώτου εντολοδόχου και η έκδοση της πρώτης απόφασης έγκρισης. Εφόσον ουδέποτε αμφισβητήθηκαν οι προγενέστερες πράξεις του πρώτου εντολοδόχου, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία από το στάδιο αυτό.

Ως προς το επιχείρημα της Odile Jacob ότι ήταν αδύνατο η Επιτροπή να έλαβε πραγματικά υπόψη την έκθεση του νέου εντολοδόχου (αφού της υποβλήθηκε μόλις την προηγούμενη της ημερομηνίας έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης), το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το αγγλικό κείμενο της έκθεσης παραδόθηκε στην Επιτροπή τρεις μήνες πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, οπότε το θεσμικό όργανο είχε στη διάθεσή του χρόνο για να λάβει πλήρη γνώση του περιεχομένου της. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι η έκθεση αυτή αποτελεί ένα μόνον από τα στοιχεία που θα αξιολογούσε η Επιτροπή, η οποία όφειλε ούτως ή άλλως να πραγματοποιήσει τις απαραίτητες έρευνες προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ο αγοραστής πληρούσε όντως τα κριτήρια έγκρισης.

Όσον αφορά τον λόγω ακύρωσης με τον οποίο υποστηρίζεται ότι παρανόμως προσδόθηκε αναδρομική ισχύς στην απόφαση της 13ης Μαΐου 2011, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει αποφάσεις με αναδρομική ισχύ εφόσον το απαιτεί ο επιδιωκόμενος σκοπός και δεν θίγεται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων. Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι αυτές οι προϋποθέσεις πληρούνται εν προκειμένω: συγκεκριμένα η νέα, αναδρομικής ισχύος απόφαση έγκρισης εξυπηρετεί πλείονες σκοπούς γενικού συμφέροντος (ήτοι, να θεραπεύσει την παρανομία λόγω της οποίας το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε στις 13 Σεπτεμβρίου 2010 την πρώτη απόφαση έγκρισης στην υπόθεση T-452/04 και να καλύψει το νομικό κενό που προκλήθηκε ακριβώς από την ακύρωση της πρώτης απόφασης έγκρισης) και δεν προσβάλλει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ούτε των προσώπων τα οποία αφορά άμεσα ούτε των τρίτων.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή, η οποία είχε αξιολογήσει την κατάσταση το 2004 και επιβεβαίωσε εν συνεχεία με μεταγενέστερη ανάλυση τα πορίσματά της, **δεν υπέπεσε σε νομικά σφάλματα ούτε σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης σε σχέση με την υποψηφιότητα της Wendel**. Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Lagardère, η Wendel ήταν μια βιώσιμη επιχείρηση, ικανή να διατηρήσει και να προάγει τον πραγματικό ανταγωνισμό στην οικεία αγορά, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε εξετάσει δεόντως το ζήτημα της βιωσιμότητας και των σχετικών δυνατοτήτων της Wendel. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν παρέβλεψε την έλλειψη πείρας της Wendel στον τομέα των εκδόσεων. Αντιθέτως, διαπίστωσε ότι η Wendel, παρά την εν λόγω έλλειψη πείρας, παρείχε τα εχέγγυα για τη διατήρηση και την ανάπτυξη πραγματικού ανταγωνισμού. Τέλος, η Επιτροπή εξασφάλισε, ως όφειλε, ότι πληρούται η προϋπόθεση της ανεξαρτησίας της Wendel έναντι της Lagardère : το Γενικό Δικαστήριο σημειώνει, συγκεκριμένα, ότι η Wendel ήταν ανεξάρτητη από τον όμιλο Lagardère, ότι δεν υφίστατο κεφαλαιουχικός ούτε άλλος οικονομικός δεσμός μεταξύ των δύο εταιριών και ότι η παρουσία ενός ατόμου στα διευθυντικά και τα εποπτικά όργανα αμφοτέρων των εταιριών δεν αρκούσε για να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι υπήρχε σχέση εξάρτησης μεταξύ της Wendel και της Lagardère,

ιδίως με δεδομένο ότι η Wendel δεσμεύθηκε ότι η θητεία του συγκεκριμένου προσώπου θα τερματιζόταν εντός έτους από την έγκριση και ότι αυτό δεν θα μετείχε εν τω μεταξύ στις συνεδριάσεις που θα αφορούσαν τις εκδοτικές δραστηριότητες του ομίλου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582